

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1938

ΤΕΥΧΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 33

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ & ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Ἀριθ. 57440.

Περὶ ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ «περὶ ασφαλιστικῆς ἀρμοδιότητος καὶ διαδικασίας ἀπονομῆς τῶν παροχῶν τοῦ Ἰδρύματος Κοινων. Ἀσφαλίσεων».

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰ διατάξεις τοῦ Νόμου 6298 «περὶ Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων».

2) Τὸ ἄρθρον 59 παράγρ. 1 τοῦ Α. Ν. τῆς 11 Νοεμβρίου 1928 «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας» ὡς τοῦτο ἠρμηνεύθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Α. Ν. ὑπ' ἀριθ. 694) 1937 «περὶ αὐθεντικῆς ἠρμηνείας, συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῆς Ἀσφαλιστικῆς νομοθεσίας».

3) Πράξιν τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

4) Γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως, ἀποφασίζομεν.

Ὅπως ὁ Κανονισμὸς «περὶ Ἀσφαλιστικῆς Ἀρμοδιότητος καὶ διαδικασίας ἀπονομῆς τῶν παροχῶν» τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων, διατυπωθῆ καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς ἀκολουθῶν:

Περὶ Ἀσφαλιστικῆς Ἀρμοδιότητος καὶ Διαδικασίας ἀπονομῆς παροχῶν.

Εἰσαγωγικὴ — Διατάξεις

Ἄρθρον 1.

Ἡ κατὰ τὸν νόμον 6298 κοινωνικὴ ἀσφάλις πραγματοποιεῖται κατὰ τὰ κατωτέρω διὰ τῶν ὀργάνων, τὰ ὅποια ὀρίζονται ὡς ἀρμόδια καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν διαδικασίας σκοπούσης τὴν ἐξασφάλισιν τῆς λυσιτελοῦς διενεργείας τῶν ασφαλιστικῶν λειτουργιῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀφ' ἐνὸς μὲν τοῦ προσδιορισμοῦ καὶ τῆς πραγματούσεως τῆς ασφαλιστικῆς σχέσεως, τῶν συνεπειῶν αὐτῆς καὶ τῶν ασφαλιστικῶν παροχῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ τοῦ προσήκοντος ἐλέγχου τῆς ὀρθότητος τῶν πράξεων τῶν ὀργάνων καὶ τῆς ἐπιλύσεως τῶν ἐκ τῶν πράξεων τούτων ἀμφισβητήσεων.

Ἀρμοδιότης ὀργάνων Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

Ἄρθρον 2.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑπατοῦ εἶναι ἀρμόδιος νὰ ἀποφασίζῃ ἐφ' ὅσον πληροῦνται αἱ ὑπὸ τῶν οἰκείων Κανονισμῶν καθοριζόμεναι προϋποθέσεις, ἐπὶ τῶν ὑποθέσεων, αἵτινες ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον:

α) Γενικῶς ἐπὶ τῆς ασφαλιστικῆς σχέσεως.

1) Τὴν ὑπαγωγήν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἢ τὸν ὑπ' αὐτῆς ἀπο-

κλεισμὸν προσώπων ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας καὶ τὴν κατάταξιν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς μισθολογικὰς κλάσεις.

2) Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ περιεχομένου τῶν ασφαλιστικῶν δελτίων (ἄρθρ. 22 παρ. 6 Νόμου 6298) καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν ἐκ τοῦ δελτίου ἐμφαινόμενων εἰσφορῶν, ὡς καὶ ἀμφισβητήσεις σχετικὰς μὲ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν δελτίων.

3) Τὸν καθορισμὸν τοῦ ὑποχρέου εἰς καταβολὴν εἰσφορῶν ἐργοδότη, ἔτι δὲ καὶ τὸν καταλογισμὸν ἐλλειπῶς καταβληθεισῶν εἰσφορῶν.

4) Τὴν ἀνάληψιν ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐπικόλλησιν ἐνσήμων.

5) Τὴν ἐπιβολὴν προσθέτων τελῶν διὰ καθυστερουμένης εἰσφορᾶς καὶ τόκου.

β') Ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀσθενείας.

1) Τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἰκανότητος, ὡς ἀμέσου ἢ ἐμμέσου ἠσφαλισμένου κατὰ τῆς ἀσθενείας.

2) Τὸ δικαίωμα πρὸς παροχὴν φαρμακευτικῆς ὡς καὶ ἰατρικῆς ἀντιλήψεως.

3) Τὸ δικαίωμα πρὸς παροχὴν περιθάλψεως ἐν Νοσοκομείῳ ἢ Μαιευτηρίῳ.

4) Τὸ δικαίωμα πρὸς καταβολὴν ἐξόδων κηδείας.

5) Τὸ δικαίωμα πρὸς μετακίνησιν ἀσθενοῦς, εἴτε μόνου εἴτε μετὰ συνοδοῦ.

6) Τὸ δικαίωμα πρὸς παροχὴν ἐπιδόματος κυοφορίας, τοκετοῦ, λοχείας, καὶ θηλάσεως.

7) Τὴν ἐν ἐπείγουσiais περιπτώσεσιν προσωρινὴν διαπίστωσιν κατόπιν προχείρου ἐρεύνης, ὑπάρξεως ἀτυχήματος ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας καὶ ἀναγνώρισιν δικαιώματος ἐπὶ τὰς σχετικὰς παροχὰς.

8) Τὴν ἐν ἀποχρώντως ἠτιολογημέναις περιπτώσεσιν προσωρινὴν διακοπὴν τῶν παροχῶν εἰς χρέμα εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐπιτρεπομένης περιπτώσεις μέχρις ὅτου ὀριστικῶς περὶ αὐτῆς ἀποφασίσῃ ἡ Τ. Δ. Ε.

Ἄρθρον 3.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ὑπατοῦ εἶναι ἀρμόδια ν' ἀποφασίζῃ ἐπὶ ὑποθέσεων, αἵτινες ἔχουσιν ὡς ἀντικείμενον:

1) Τὴν προαιρετικὴν συνέχισιν τῆς ἀσφαλίσεως (ἄρθρ. 49 τοῦ Νόμου 6298).

2) Τὴν ὀριστικὴν διαπίστωσιν ἀσθενείας, ὀφειλομένης εἰς ἐοργατικὸν ἀτύχημα ἢ ὡς ἐπαγγελματικῆς τοιαύτης.

3) Τὸν καθορισμὸν τῶν ἐκ τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀσθενείας, τῆς ὀφειλομένης εἰς ὄλον τοῦ ἐργοδότη, προκληθεισῶν ἐκ πραγματοποιήσεως παροχῶν δαπανῶν ἄρθρον 45 τοῦ Νόμου 6298).

4) Αἵτησιν περὶ ἐπιστροφῆς ἀδικαιολογητῶς ἢ πεπλανημένως καταβληθεισῶν εἰσφορῶν.

5) Τὴν διακοπὴν ὀριστικὴν ἢ προσωρινὴν ἢ στέρησιν τῶν πάσης φύσεως παροχῶν ἀσθενείας (ἄρθρ. 67 παρ. 1 τοῦ Νόμου)

"Αρθρον 38.

Είς τὰ ἔξοδα μετακινήσεως τοῦ αἰτουμένου πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τῆς δευτεροβάθμιας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς (ἄρθρ. 52 § 2 Νόμου) περιλαμβάνονται τὰ ὀδοιπορικὰ μεταβάσεως καὶ ἐπανόδου, ὑπολογιζόμενα κατὰ τὸν κανονισμὸν ἀσθενείας καὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις οὐχὶ κατωτέρα τῶν 25 δραχμῶν καὶ κατὰ τὸν δι' ἀποφάσεως τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀπολύτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν μετακίνησιν καὶ τὴν ἐξέτασιν κρινόμενον χρόνον. Ἐφ' ὅσον ὁ ὑπὸ ἐξέτασιν λαμβάνει ἤδη ἐπίδημα ἀσθενείας ἢ σύνταξιν, οὐδεμία πρόσθετος ἀποζημίωσις καταβάλλεται.

Ἐξοδα μετακινήσεως ἐν γένει δὲν καταβάλλονται, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μετακινήσεως ἐντὸς τῆς αὐτῆς πόλεως ἢ ἀπὸ προαστείου πόλεως εἰς ταύτην, ἐκτὸς ἐὰν ἡ κατάστασις τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν, κατὰ διαπίστωσιν τῆς ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς, ἐπιβάλλει τὴν χρῆσιν μεταφορικοῦ μέσου.

Ἱεραρχικὴ αἴτησις Θεραπείας κατ' ἀποφάσεων τῶν ὀργάνων τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

"Αρθρον 39.

1. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεων, γεινωμένων ἐξ ἀποφάσεως ὀργάνου Ι. Κ. Α. εἰς τὸ ὅποιον κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν ἀνατίθεται ἀσφαλιστικὴ ἀρμοδιότης, ἐπιλαμβάνεται τοῦ ἐλέγχου τῆς ὀρθότητος τῆς ἀμφισβητουμένης ἀποφάσεως τὸ ἀμέσως ἀνώτερον ἱεραρχικῶς ἀσφαλιστικὸν ὄργανον, τὸ ὅποιον, ἐπανεξετάζον τὴν ἀπόφασιν, ἀποφαίνεται ὀριστικῶς, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῆ ἄιτησις Θεραπείας ἀπὸ μέρος παντὸς ἔχοντος συμφέρον.

2. Ἡ αἴτησις Θεραπείας ὑποβάλλεται ἀτύπως, τὸ πολὺ ἐντὸς τῆς προθεσμίας, καθ' ἣν ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκήσις τοῦ πρώτου ἐκ τῶν κατὰ νόμον τυπικῶν ἐνδίκων μέσων, ἐγγράφως ἢ προφορικῶς, πρὸς τὸ ἐκδόσαν τὴν ἀμφισβητουμένην ἀπόφασιν ἀσφαλιστικὸν ὄργανον.

"Ἄρα τῇ ὑποβολῇ αἰτήσεως Θεραπείας, συντάσσεται, παρὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑποκαταστήματος περιληπτικῶς, πρακτικὸν καταγραφόμενον δι' ἀνεξιτήλου μολυβδίου εἰς ἐπι

τούτῳ τηρούμενον βιβλίον αἰτήσεων Θεραπείας καὶ συγχρόνως διὰ χάρτου ἀντιγραφῆς ἐκδίδονται δύο ἀντίγραφα, ἕξ ὧν τὸ μὲν ἐν παραδίεται εἰς τὸν ὑποβαλλόντα τὴν αἴτησιν Θεραπείας τὸ δὲ ἕτερον ὑποβάλλεται ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως Θεραπείας μετὰ τοῦ σχετικοῦ φακέλλου πρὸς τὸ ἀμέσως ἀνώτερον ὄργανον.

3. Ἀμέσως ἀνώτερον ἀσφαλιστικὸν ὄργανον εἶναι:

α) Τοῦ Διευθυντοῦ Ὑποκαταστήματος ἢ οἰκεία Τοπικὴ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ.

β) Τῆς Τ. Δ. Ε. Τοπικοῦ Ὑποκαταστήματος ἢ Τ. Δ. Ε. τοῦ εἰς ὃ ὑπάγεται Περιφερ. Ὑποκαταστήματος, καὶ

γ) Τῆς Τ. Δ. Ε. Περιφερ. Ὑποκαταστήματος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἰδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων.

4. Ἐναντίον ἀποφάσεως ἀσφαλιστικοῦ ὀργάνου τοῦ Ι. Κ. Α. ἐκδοθείσης κατ' αἴτησιν Θεραπείας, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβληθῆ νέας αἰτήσεως Θεραπείας.

5. Ἡ αἴτησις Θεραπείας δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἢ δὲ ἐπ' αὐτῆς ἐκδιδομένη ἀπόφασις ἔχει ἀναδρομικὴν δύναμιν ἐφ' ὅσον εἶναι εὐνοικωτέρα διὰ τὸν αἰτουῦντα.

6. Ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως Θεραπείας μὴ λογιζομένη ὡς παράλληλος προσφυγῇ, δὲν ἀναστέλλει τὰς ποσοθεμίας οὐδὲ κωλύει τὴν ἀσκήσιν τῶν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἀρθρον τυπικῶν ἐνδίκων μέσων.

Τυπικὰ ἐνδिका μέσα.

"Αρθρον 40.

Αἱ ἀποφάσεις τῶν ὀργάνων τοῦ Ι. Κ. Α. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκδιδομένων κατ' αἴτησιν Θεραπείας, ὑπόκεινται εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου 6298, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προβλεπόμενα ἐνδिका μέσα τῆς ἀνακοπῆς, ἐφέσεως, προσφυγῆς, τριτανακοπῆς, ἀναθεωρήσεως καὶ ἀναίρεσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ Β. Διαταγμάτων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰανουαρίου 1938.

Ὁ Ὑφυπουργὸς
ΑΡ. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ